

Investigating the Relationship Between the Use of Virtual Space and the Happiness of Those Who Refer to Education Centers in Kerman Province

Zeinab Akbari^۱

Vahid Manzari Tavakoli^۲

Abstract:

The aim of the present study was to "investigate the relationship between the use of virtual space and the happiness of managers of organizations in Kerman province". The descriptive research method was correlation type. The statistical population of the research was the managers of organizations in Kerman province in 2022, and 120 of them were selected by simple random sampling. In order to collect data, two cyberspace addiction questionnaires were used by Young (1988) and Oxford Happiness (1989). The data were analyzed using statistical tests such as correlation coefficient and regression and with the help of SPSS version 24 software. The findings showed that there is a negative and significant relationship between the amount of use of virtual space and happiness in managers ($P < 0.01$). Therefore, it can be concluded that reducing the amount of use of virtual space has a decisive role in increasing the happiness of managers of organizations and causes them to achieve success and improve their job performance.

Keywords: virtual space, happiness, managers of organizations.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

^۱. M.sc Department of Psychology, Payamnoor University, Tehran, Iran

^۲. Assistant Professor, Department of Educational Sciences, Farhangian University, Kerman, Iran (corresponding author)

بررسی رابطه میزان استفاده از فضای مجازی با شادمانی مراجعہ کنندگان به مراکز

آموزشی استان کرمان

زینب اکبری^{۱*}

وحید منظری توکلی^۲

صص ۷۲-۸۱

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۱۲/۵ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۳/۲۵

چکیده

هدف پژوهش حاضر «بررسی رابطه میزان استفاده از فضای مجازی با شادمانی مراجعہ کنندگان به مراکز آموزشی استان کرمان» بود. روش پژوهش توصیفی از نوع همبستگی بود. جامعه آماری تحقیق مراجعہ کنندگان مراکز آموزشی استان کرمان در سال ۱۴۰۱ بودند که به روش نمونه‌گیری تصادفی ساده ۱۲۰ نفر از آنها به نوان نمونه انتخاب شدند. جهت جمع‌آوری داده‌ها، از دو پرسشنامه اعتیاد به فضای مجازی یانگ (۱۹۸۸) و شادکامی آکسفورد (۱۹۸۹) استفاده شد. داده‌ها با استفاده از آزمون-های آماری نظیر ضریب همبستگی و رگرسیون و به کمک نرم افزار SPSS نسخه ۲۴ تجزیه و تحلیل شد. یافته‌ها نشان داد که بین میزان استفاده از فضای مجازی و شادمانی در مراجعہ کنندگان رابطه منفی و معنی‌داری وجود دارد ($P < 0/01$). بنابراین می‌توان نتیجه گرفت کاهش میزان استفاده از فضای مجازی در افزایش شادمانی مراجعہ کنندگان سازمان‌ها نقش تعیین‌کننده‌ای دارد و سبب دستیابی به موفقیت و بهبود عملکرد شغلی آنها می‌شود.

کلیدواژه‌ها: فضای مجازی، شادمانی، مراجعہ کنندگان سازمان‌ها.

^۱ کارشناسی ارشد، گروه روانشناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران. (نویسنده مسئول) zainabakbaryjavar@gmail.com

^۲ استادیار، گروه علوم تربیتی، دانشگاه فرهنگیان، کرمان، ایران

مقدمه

شبکه‌های اجتماعی مجازی مخاطبان وسیع و متکثری دارند که مجموعه‌هایی از حیث محتوای نمادین را به این مخاطبان عرضه می‌کنند. در چنین شرایطی فضای مجازی شکل می‌گیرد و فرهنگ‌ها همه از طریق واسطه‌های الکترونیکی منتقل می‌شوند و مفاهیم زمان و مکان معانی تازه‌ای پیدا می‌کنند. فواصل زمانی و مکانی عملاً از میان برداشته می‌شوند و انتقال اطلاعات، داده‌ها و سرمایه‌ها و امکان ارتباط همزمان میان افراد در نقاط مختلف به وجود می‌آید. سهولت دسترسی، سادگی کار با آن، امکان استفاده از آن به صورت شبانه‌روزی، و گمنام ماندن کاربران از دلایل این افزایش است (دلویلا مورال و پریتو، ۲۰۲۲). یک شبکه اجتماعی، مجموعه‌ای از سرویس‌های مبتنی بر وب است که این امکان را برای اشخاص فراهم می‌آورد که توصیفات عمومی یا خصوصی برای خود ایجاد کنند، یا با دیگر اعضای شبکه ارتباط برقرار کنند، منابع خود را با آن‌ها به اشتراک بگذارند و از میان توصیفات عمومی دیگر افراد، برای یافتن اتصالات جدید استفاده کنند. از زمان ایجاد اولین شبکه اجتماعی مجازی تا کنون هزاران نوع از این دسته از وب‌سایت‌ها در سطح جهان ایجاد شده‌اند (لوپیسینیو آلتایبی، ۲۰۲۱). در حال حاضر شبکه‌های اجتماعی مجازی به یکی از مهمترین ابزارهای ارتباطی در سطح جامعه و جهان تبدیل شده و از شهرت فراوانی برخوردار می‌باشند و برای بسیاری از افراد استفاده از این شبکه‌ها به عنوان یکی از کارهای روزمره در نظر گرفته می‌شود. ابتدایی‌ترین تأثیر شبکه‌های اجتماعی اینترنتی بر کاربران این است که هویت فعلی افراد را به چالش می‌کشند، ابتدا کاربر را از خود واقعی تهی می‌کنند و سپس به او فرصت می‌دهند خود ایده‌آس را بروز دهد، در حالی که به طور ناخودآگاه، این خود جدید در فضای گفتمانی شبکه‌های اجتماعی بر ساخته شده است (کاراییروآکدمیر، ۲۰۱۹). شبکه‌های اجتماعی صحنه‌ای فراهم می‌آورند که کاربران می‌توانند از هر جنسیت، سن، طبقه اجتماعی، نژاد و قومیتی که باشند، در آن ظاهر شوند و نقش دلخواه خود را بازی کنند. در این سطح، شبکه‌های اجتماعی مجازی، کاربر را به هویتی فردمدار شده با مشخصات منحصر به فرد سوق می‌دهند. در واقع با شبکه‌های اجتماعی مجازی این قابلیت به فرد داده می‌شود تا خود را هر گونه که می‌خواهد، فراتر از هویت واقعی خود در جهان فیزیکی باز تعریف و روایت کند. شبکه‌های اجتماعی به طور بالقوه ای چه در سطح روابط بین فردی و چه در سطح روابط اجتماعی توانایی ایجاد تغییرات اساسی در زمینه زندگی اجتماعی هر فرد را دارا می‌باشند (خلیلی و محمدی، ۱۳۹۷).

از آنجایی که اینترنت به کسب و کارها وارد شده است و این امر بر روابط و شرایط و کیفیت زندگی شخصی و شغلی و شادمانی مراجع‌ه‌کنندگان تأثیر گذاشته است. اعتیاد به اینترنت می‌تواند اختلالات عاطفی را ایجاد کند. شادمانی اساسی‌ترین بحث انسانی برای تمام نسل‌ها

است و مرکزی‌ترین محرک اهداف بشری است هم چنین در حوزه روانشناسی یک هیجان مثبت تلقی می‌شود (ضیایی و همکاران، ۱۴۰۰). شادکامی دارای ۳ جزء اساسی است که عبارتند از: هیجان‌ات مثبت، رضایت در زندگی و فقدان عطف منفی است. شادکامی یک هیجان مثبت می‌داند که توسط لغاتی چون خرسندی، احساس بهزیستی و رضایت، توصیف می‌شود. شادکامی، پایان ارزشمند عمل انسان و به مفهوم رضایت کلی نسبت به زندگی خویش است. شادی مهم‌ترین پاداش طبیعت در زندگی است (آکین، ۲۰۲۲). شادکامی احساسی است که همه خواهان آن هستند. اما تعداد کمی به آن دست می‌یابند. نشانه مشخصه چنین احساسی، قدردانی، احساس رضایت و علاقه به خود و دیگران است. عادی‌ترین حالت ذهنی آن، حالت خشنودی و شادی است (کاراکوسی و همکاران، ۲۰۲۲). شادکامی دربرگیرنده انواع ارزشیابی‌هایی است که فرد از خود و زندگی‌اش به عمل می‌آورد. این ارزشیابی‌ها، مواردی از قبیل خشنودی از زندگی، هیجان و خلق مثبت، فقدان آسردگی و اضطراب را شامل می‌شود و جنبه‌های مختلف آن نیز به شکل شناخت‌ها و عواطف است افراد شادکام را به صورت چهار صفت درونی مشخص می‌کند که عبارتند از عزت‌نفس، احساس کنترل فردی، خوش‌بینی، برون‌گرایی. به اعتقاد او افراد شادکام، افکار خوبی دارند. افرادی اخلاقی‌اند و قادر به پیشرفت هستند. افراد شاد در وجود خود احساس امنیت بیشتری می‌کنند، آسان تصمیم می‌گیرند، روحیه مشارکتی بالاتری دارند و احساس رضایت آن‌ها در زندگی بیشتر است (اولی و سایمک، ۲۰۲۲). سه نوع شادکامی وجود دارد:

۱- شادکامی فراگیر؛ این نوع شادکامی یک قضاوت کلی از زندگی است. اصطلاح کلی یا فراگیر برای تأکید در مورد تفاوت با جز محدودتر شادکامی که در قسمت پایین می‌آید، مورد استفاده می‌باشد. این مسأله پذیرفته شده است که این اجزا زیر مجموعه‌هایی را در تخمین یا برآورد کیفیت کلی زندگی شخص تشکیل می‌دهند.

۲- سطح عاطفی لذت‌جویی؛ میزان و درجه‌ای است که شخص احساسات مختلف و به طور ویژه احساسات لذت‌بخش را تجربه می‌کند. سطح عاطفی یا حس لذت‌جویی، همان خلق و خو نیست. انسان انواع مختلفی از خلقیات را تجربه می‌کند. خلق‌های بالا رفته، خلق‌های آرام، خلق‌های بی‌قرار، خلق‌های بداخلاق و عبوس و . . . هر یک از این خلقیات، به وسیله ترکیبات خاصی از تجارب حسی و متمایز، مشخص می‌شوند. یکی از این تجارب حسی، آهنگ یا ریتم لذت‌جویی یا لذت‌بخشی است. مفهوم سطح لذت‌جویی، تنها به لذت‌هایی مربوط می‌شود که در احساسات تجربه می‌شوند. یعنی لذت در احساس، در هیجان‌ات و در خلقیات. بنابراین یک سطح لذت‌جویی بالا، ممکن است بر اساس هیجان‌ات، عشقی، گذرا و قوی باشد یا بر اساس خلقیات آرام‌بخش، محکم و پایدار باشد.

۱ Akın
۲ Happiness
۳ Karakose et al
۴ Depression
۵ Self of personad control
۶ Evli & Şimşek
۷ Overall happiness
۸ Hedonic level of affect

۳-رضایت و خرسندی: درجه و میزانی است که شخص، احساس می‌کند آرزوهایش برآورده شده است. در این مفهوم، فرض می‌شود که شخص مقداری آرزوی هوشیارانه برای خودش، ایجاد کرده‌است و یک ایده و تصویری نیز در زمینه تحقق آن‌ها تشکیل داده‌است. صحت و درستی واقعی و حقیقی این ایده در معرض خطر نیست، بلکه این مفهوم با درک و فهم انتزاعی و ذهنی شخص ارتباط دارد (انصاری و همکاران، ۱۳۹۵).

اولی و سایمسک (۲۰۲۲) در پژوهش خود نشان دادند که بین وابستگی به فضای مجازی و شادکامی ارتباط وجود دارد. کاراکوسی و همکاران (۲۰۲۲) در پژوهش خود ارتباط معنی‌داری بین میزان استفاده از فضای مجازی و شادمانی در معلمان گزارش کردند. دودمان و همکاران (۱۳۹۷) در پژوهش خود دریافتند که بین میزان استفاده از فضای مجازی و شادکامی ارتباط وجود دارد. بندانی و همکاران (۱۳۹۶) در پژوهش خود نشان دادند که بین اعتیاد به فضای مجازی و احساس شادکامی در دانشجویان ارتباط منفی و معنی‌داری وجود دارد.

فضای مجازی مرزی را بین روابط اجتماعی ایجاد کرده است. همانطور که گفتیم اغلب افراد ساعت زیادی را صرف استفاده از اینترنت می‌کنند و اگر آن‌ها از بودن در فضای مجازی راضی باشند بیشتر وقت خود را صرف آن می‌کنند. در نتیجه روابط اجتماعی آن‌ها با مردم، خانواده و دوستان خود کم می‌شود حتی ممکن است این روابط را قطع کنند (جدیدی محمدابادی و همکاران).

از آنجایی که اینترنت روز به روز در جوامع در حال توسعه بوده و دسترسی به آن آسان شده است و به‌عنوان یکی از ابزارهای مهم دستیابی به اطلاعات شناخته می‌شود و مدیران و مراجعہ کنندگان سازمان‌ها به ناچار ساعاتی از عمر خود را با اینترنت می‌گذرانند. با توجه به آن‌چه که بیان شد و همچنین کمبود پژوهش در داخل کشور در این زمینه، لذا انجام این پژوهش ضروری به نظر می‌رسد. بنابراین هدف این پژوهش بررسی رابطه میزان استفاده از فضای مجازی با شادمانی مراجعہ کنندگان به مراکز آموزشی استان کرمان بود.

روش پژوهش

پژوهش حاضر از لحاظ هدف کاربردی و از نظر روش، توصیفی-همبستگی می‌باشد. جامعه پژوهش حاضر تمامی مراجعہ کنندگان به مراکز آموزشی استان کرمان هستند که ۱۲۰ نفر از آن‌ها بر اساس جدول کرجسی و مورگان به روش نمونه‌گیری تصادفی ساده به عنوان نمونه انتخاب شدند. از پرسشنامه اعتیاد به اینترنت جهت بررسی میزان استفاده از فضای مجازی استفاده شد. این پرسشنامه توسط یانگ در سال ۱۹۸۸ طراحی شد که دارای ۲۰ سوال بوده که با مقیاس پنج قسمتی لیکرت، طیفی از پاسخ‌ها، از هیچ وقت = نمره یک تا همیشه = نمره پنج، امتیاز بندی شد. پس از جمع‌بندی نمره‌های پرسشنامه نمره ۲۰-۴۹ کاربر معمولی، نمره ۵۰-۷۹ کاربر دارای اعتیاد متوسط یا در معرض اعتیاد به اینترنت و نمره ۲۵-۱۵۵ معتاد به اینترنت است. برای بدست آوردن امتیاز کلی پرسشنامه حاصل جمع امتیازات داده شده توسط پاسخ دهنده با هم جمع می‌شود. دامنه نمره از ۲۰ تا ۱۰۰ می‌باشد. هر چه این نمره بالاتر باشد، بیانگر میزان وابستگی بیشتر فرد به فضای مجازی خواهد بود و

برعکس. روایی و پایایی این پرسشنامه در مطالعه‌ای در سال ۱۳۸۸ توسط علوی و همکاران انجام گرفت که میزان ضریب پایایی به روش آلفای کرباخ برابر ۰/۸۹ محاسبه و روایی آن را مطلوب گزارش شده است (علوی و همکاران، ۱۳۸۹).

همچنین جهت سنجش شادمانی از پرسشنامه شادکامی آکسفورد استفاده شده است. این پرسشنامه در سال ۱۹۸۹ توسط یارگیل و همکاران ساخته شده است. پرسشنامه شادکامی آکسفورد که شامل ۲۹ گزاره شش گزینه‌ای است و گزینه‌های آن بر اساس مقیاس لیکرت به ترتیب از یک تا شش به نحوی که نمره کاملاً مخالفم = ۱ تا محدودی مخالف = ۲ تا کمی مخالف = ۳ تا کمی موافق = ۴ تا حدودی موافق = ۵ تا کاملاً موافق = ۶ است. میزان ضریب پایایی با روش آلفای کرونباخ ۰/۹۱ گزارش شد و روایی محتوایی و صوری آن نیز مورد تایید قرار گرفت (بندانی و همکاران، ۱۳۹۶).

بحث

تحلیل داده‌ها به منظور بررسی رابطه میزان استفاده از فضای مجازی با شادمانی مراجعه کنندگان به مراکز آموزشی استان کرمان صورت گرفت. بدین منظور روش‌های آماری همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون به کار رفت. برای بررسی نرمال بودن متغیرها از آزمون کولموگروف اسمیرنوف استفاده شد. نتایج نشان دهنده نرمال بودن متغیرها بود. در جدول ۱، شاخص‌های میانگین و انحراف استاندارد متغیرهای پژوهش گزارش شده است.

جدول ۱: شاخص‌های توصیفی متغیرهای پژوهش (N= ۱۲۰)

متغیر	میانگین	انحراف معیار
میزان استفاده از فضای مجازی	۵۱/۷۸	۱۱/۴۷
شادمانی	۷۱/۲۳	۱۲/۶۵

در جدول ۲ ضرایب همبستگی پیرسون بین متغیرها آورده شده است.

جدول ۲: ضرایب همبستگی پیرسون بین میزان استفاده از فضای مجازی و شادمانی (N= ۱۲۰)

متغیر	میزان استفاده از فضای مجازی	شادمانی
میزان استفاده از فضای مجازی	۱	
شادمانی	-.۰/۵۸**	۱

** معناداری در سطح ۰/۰۱

همان‌طور که در جدول ۲ مشاهده می‌شود بین میزان استفاده از فضای مجازی و شادمانی رابطه منفی و معنی‌داری -.۰/۵۸ وجود دارد. در جدول ۳، ضرایب رگرسیون میزان استفاده از فضای مجازی و شادمانی گزارش شده است.

جدول ۳: نتایج تحلیل رگرسیون برای پیش‌بینی شادمانی مراجعه‌کنندگان براساس استفاده از فضای مجازی (N= ۱۲۰)

مقدار p	مقدار t	ضرایب استاندارد		متغیر
		برآورد استاندارد شده	خطای معیار برآورد	
			برآورد اثر	مقدار ثابت
۰/۰۰۳	۲۲/۶۱	۰/۴۱	۰/۱۴	میزان استفاده از فضای مجازی

طبق اطلاعات جدول ۳، میزان استفاده از فضای مجازی با مقدار ضریب رگرسیون $B = ۰/۴۱$ ($p = ۰/۰۰۳$) می‌تواند شادمانی مراجعه‌کنندگان را پیش‌بینی کند.

نتیجه‌گیری و پیشنهادات

هدف از این پژوهش بررسی رابطه میزان استفاده از فضای مجازی با شادمانی مراجعه‌کنندگان به مراکز آموزشی استان کرمان بود. یافته‌ها نشان داد که بین میزان استفاده از فضای مجازی و شادمانی مراجعه‌کنندگان رابطه منفی و معنی‌دار وجود دارد. نتایج این یافته‌ها با یافته‌های اولی و سایمک (۲۰۲۲)، کاراکوسی و همکاران (۲۰۲۲)، دودمان و همکاران (۱۳۹۷) و بندانی و همکاران (۱۳۹۶) همسو بود.

در تبیین این یافته می‌توان گفت که اینترنت به خودی خود ابزار بی‌ضرری است، اما استفاده بیش از حد و نادرست از آن خطر اعتیاد به فضای مجازی را در پی دارد. پیامدهای جسمانی، مشکلات خانوادگی، مشکلات شغلی از جمله عوارض اختلال اعتیاد به اینترنت است. اینترنت، تداوم دستاوردهای بشری در عرصه تکنولوژی می‌باشد. یکی از نگرانی‌هایی که همواره درباره تکنولوژی‌های نوین وجود دارد، نحوه تعامل و چگونگی استفاده از آن است: مفهومی که

اغلب از آن به‌عنوان فرهنگ استفاده از تکنولوژی یاد می‌شود. از آن جا که اینترنت نوعی تکنولوژی وارداتی محسوب می‌شود از یک سو، برای جامعه ایرانی بیگانه است لذا بسیاری از آسیب‌هایی که به زندگی وارد می‌کند از نآشنای و استفاده نادرست از آن حاصل می‌شود. از سوی دیگر، اینترنت فناوری است که تولید محتوا و سیاست‌های آن از سوی کشورهای طراح و پردازنده آن هدایت می‌شود. لذا طبیعی است که این کشورها از طریق آن درصدد تبلیغ و القا به فرهنگ خود و نفی دیگر فرهنگ‌ها باشند و این امر بر میزان شادی و رضایت افراد نقش دارد.

با افزایش مدت زمان استفاده از فضای مجازی، میزان احساس انزوا و دوری از جامعه افزایش و در نتیجه شادمانی کاهش می‌یابد. امروزه اینترنت در زندگی اجتماعی، جای دوستان و نزدیکان را گرفته است. ارتباط با دیگران موجب ایجاد نشاط در افراد می‌شود که در حالت کاهش روابط اجتماعی به دلیل استفاده مفرط از فضای مجازی احساس شادی کم می‌شود. افرادی که ساعت‌ها وقت خود را در سایت‌های می‌گذرانند بسیاری از ارزش‌های اجتماعی را زیر پا می‌گذارند. چرا که فرد دیگر فعالیت‌های اجتماعی خود را کنار گذاشته و به فعالیت‌های فردی روی آورده است و شادکامی کمتری را حس خواهد کرد.

از محدودیت‌های پژوهش حاضر می‌توان به جامعه مورد پژوهش اشاره کرد که صرفاً بر روی مراجعه‌کنندگان سازمان‌های آموزشی استان کرمان انجام شد و در تعمیم یافته‌ها به دیگر جوامع باید جانب احتیاط را رعایت کرد. همچنین از پرسشنامه به عنوان ابزار سنجش استفاده شده است که احتمال سوءگیری در پاسخ دادن وجود دارد. با توجه به نتایج این پژوهش پیشنهاد می‌شود:

۱- مسئولین کشور در زمینه فرهنگ سازی مناسب و آموزش‌های صحیح استفاده از اینترنت و نقش آن در بهبود کیفیت زندگی مراجعه‌کنندگان سازمان‌ها برنامه ریزی نمایند.

۲- پیشنهاد می‌گردد در مطالعات آتی بر روی عوامل تشویق‌کننده و بازدارنده از اعتیاد به فضای مجازی و دیگر پیامدهای روانی اجتماعی آن تمرکز گردد.

References

- Abbasi Sultani, J., & Elmi, M. (2019). The relationship between the amount of activity in cyberspace and students' sense of social alienation in Marand universities. *Sociological studies*, 12 (42), 83-102. [in perseian]
- Akın, A. (2012). The relationships between Internet addiction, subjective vitality, and subjective happiness. *Cyberpsychology, Behavior, and Social Networking*, 15 (8), 404-410. [in perseian]
- Alavi, S., Eslami, M., Maracy M.R., Najafi, M., Jannatifard, F., & Rezapour H. (2010). Psychometric properties of young internet addiction test. *Journal of Behavioral Sciences*, 4 (3), 183-189. [in perseian]
- Ansari, H., Ansari-Moghaddam, A., Mohammadi, M., Peyvand, M., Amani, Z., & Arbabisarjou, A. (2016). Internet addiction and happiness among medical sciences students in southeastern Iran. *Health Scope*, 5 (2).
- Bandani Tarashoki, H., Beiranvand, R., Mehranfard, Sh., Ahmadi Majin, S., Pelarak, F., Madmoli, Y., Davoodi, S., & Najaria, M. (2017). Relationship Between Internet Addiction and Feelings of Happiness at Dezful University of Medical Sciences. *Iranian Journal of Nursing Research*, 12 (1), 23-28. [in perseian]
- De la Villa Moral, M., & Prieto, P. (2022). Emotional Dependence and Partner Cyber Abuse through Social Networks in Spanish University Students. *Revista Iberoamericana de psicología y salud*, 13 (1), 15-27.
- Doodman, P., Zarei, M., & Faramarzi, A. (2018). The relationship between internet addiction and happiness among Azad University students and the message of light honey. *Iranian Journal of Psychology and Behavioral Sciences*, 4 (16), 1-10. [in perseian]
- Evli, M., & Şimşek, N. (2022). The effect of COVID-19 uncertainty on internet addiction, happiness and life satisfaction in adolescents. *Archives of Psychiatric Nursing*, 41, 20-26.
- Jadidi Mohammadabadi A, Sarmadi M. R, Farajollahi M, Zare H. (2019). Identification And Evaluation of The Features of The Epistemology of The MOOC (Open and Online). *Interdisciplinary Journal of Virtual Learning in Medical Sciences*; 10(1). Doi: [Http://Dx.Doi.Org/10.5812/Ijvlms.83757](http://Dx.Doi.Org/10.5812/Ijvlms.83757).
- Karaer, Y., & Akdemir, D. (2019). Parenting styles, perceived social support and emotion regulation in adolescents with internet addiction. *Comprehensive psychiatry*, 9 (2), 22-27.
- Karakose, T., Ozdemir, T. Y., Papadakis, S., Yirci, R., Ozkayran, S. E., & Polat, H. (2022). Investigating the relationships between COVID-19 quality of life, loneliness, happiness, and internet addiction among

K-12 teachers and school administrators—a structural equation modeling approach. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 19 (3), 1052.

Khalili, L., & Mohammadi, F. (2019). Dependency of University students on Social Networks Based on Demographic Variables. *Knowledge Retrieval and Semantic Systems*, 5 (17), 67-۸۹. [in perseian]

Luppicini, R., & Alotaibi, S. (2021). A Systematic Research Review of Internet Addiction and Identity. *International Journal of Cyber Behavior, Psychology and Learning*, 11 (1), 1-19.

Nakhshipour, E., & Ebrahimipour, D. (2018). The relationship between the amount of presence and activity in cyberspace with the degree Of Marital adjustment among married men and women referring to Urmia counseling centers. *Women and Family Studies*, 11 (39), 133-1۵۳. [in perseian]

Zaee, H., Rezaei, A. M., Talepasand, S., & Mohammadyfar, M. A. (2021). The Effectiveness of Training Based on the Flourishing Psychological Model on Happiness, Competence, and Social Participation. *Positive Psychology Research*, 7 (1), 19-34. [in perseian]

